

THƯƠNG VỀ QUÊ MẸ

Hoàng hôn sương lạnh phủ thành đô,
Văng vẳng xa đưa vọng tiếng hò,
Cắm tú giang sơn chờ đổi mới,
Thương về quê mẹ dạ hoài mơ.
Trường Tiền Thiên Mục sóng Hương Giang,
Cảnh cũ ngày xưa luống mơ màng,
Năm tháng xa xôi ai có nhớ!
Một chiều nắng đẹp buổi thu sang?

MỘT THOÁNG HƯƠNG XƯA

Ngậm ngùi mờ ảo bóng hình xưa,
Mái tóc pha sương đã mấy mùa,
Lặn dần bên trời sâu lữ thứ,
Nhìn về quê cũ đếm sao thưa.
Thủa ấy xa rồi đã phôi pha,
Theo bóng thời gian mộng xóa nhòa,
Đã vãng vùi sâu trong tim lạnh,
Chỉ còn lưu lại chút hương xưa.

Hương Bình
Thu Paris 1990

TẾT ĐẾN

Xuân đến lại thêm một tuổi già,
Nhớ về dĩ vãng đoạn đường xa.
Ngày xanh vẫn vẹn bao năm nhỉ?
Tóc bạc xé chiều lấm chấm đa.
Sách báo hững hờ tin thế sự
Nhạc thơ khuấy khóa cảnh trăng tà
Quê người đất khách không quên TẾT
Cảm xúc lòng ta chạnh nhớ nhà.

Hoài Nam
Bourg la Reine 01-01-91

